

πιστόλες καὶ ἐγύρευε νὰ κτυπήσῃν τὸν ἄνωθεν μισὲρ Τζουάνε μὰ δὲν τὸν ἐ / φήκασιν.

Οὕτως λέγειν καὶ εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφειν κάτωθεν καὶ ὑπὸ χειρός του.

/ — Ἀντώνιος ἱερεὺς σακελλίων μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

781

Διαθήκη

φ. 415^v - 416^r

/ Φ 451

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 24/ εἰς τὸν οἶκον τῆς κε[] / θυγατρὸς ποτὲ μισὲρ Τζώρτζη Παπαδόπουλου καὶ γυνῆς ποτὲ μαστρὸ Γεωργίου Ἀφεντικοῦ [ἐπειδὴ καὶ] / οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲν τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν κατὰ[τοῦ Κυρίου τὸν λόγ] / γον διὰ τοῦτον καὶ ἡ ἄνω εἰρημένη κερὰ Καλὴ φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θ[α- νάτου μην] / τὴν καταλάβην ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα [νοτά] / ριον Ἰωάννη τὸν Μηνιάτην ἵνα τῆς ποιήσων τὴν μπαροῦσαν τῆς διαθήκην ἢ ὁποία εὗρίσκε[ται] / ὑγιῆς χωρὶς καμμιᾶς λογῆς ἀσθένεια μήτε μὲν εἰς νόσον περιβαλλομένη μήτε εἰς κλί[νην κα] / τάκοιτην ἀλλὰ περιπατωμένη ἔνθεν κακεῖθεν ἔχων γὰρ σῶον τὸ νοῦ, ἀκεραία τὴν γλῶττα[ν κα] / θαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς αἰνστήσεις χάριτιν Χριστοῦ καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς [ἐν] / χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένη συνχώρεσιν, ἔπειτα ζη- τεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοι[α] / παρ' αὐτῶν ἤτοι λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν κυρία τὴν / Μπαντάνασσαν ἔτιν ἀφήνει τὸ ἴδιον σπίτιν ὅπου κάθεται με τὴν αὐλήν του / καὶ με τὴν εἰκόνα τῆς / Παναγί / ας καὶ τὸν / ἅγιον Γε / ώργιον καὶ με / τὸν ἀγέραν του / τοῦ παιδίου τοῦ / ὑστέρου ποὺ ἀκούει τὸ ὄνομάν τῆς Σταμάταν τοῦ μαστρὸν Ἀντρέα τῆς Μπουμπνουμπάκαινα [] / τοῦ ἀξαδέλφουν τῆς ἀποθανώντας τῆς νὰ εἶναι ἐδικόν τῆς με τὴν μπακάδαν του καὶ με μία κα[] / λα καὶ με ἓνα τραπεζάκι καὶ με ἓνα σεπέτιν καὶ με μία μεντζάνα. Ἀκόμη ἀφήνει καὶ τ[ὸ] / ἄλλον τῆς σπίτιν ὅπου εἶναι σύνμπλιο τοῦ ἰδίου σπιτιοῦ καὶ τῆς ἀρφανῆς τῆς Τζοτζόλαινας ὅπου εἶναι / ἡ πόρταν του ἀπὸ τὴν στράταν ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἀγία Κυριακὴ καὶ νὰ βουλώσῃν τὴν μπόρταν ὅ / ποὺ εἶναι ἀπὸ μέ- σαν ἀπὸ τὸ ἴδιον σπίτιν ποὺ ἀφήνει τοῦ ἄνωθεν παιδίου τὸ ἀφήνει τῆς Τζουάνας τῆς / θυγατέρας τοῦ ποτὲ Ἀντωνίου Κοντοφρέου διὰ τὴν ψυχὴν τῆς καὶ διὰ πολλὰς

δούλεψες όπου τῆς / γνωρίζειν καὶ όπου τῆς κάνει καθημερούσιον / καὶ δύο κο-
/ νισματά / κια / . Ἀκόμη ἀφήνει τῆς καὶ μία κασέλα, ἀκόμη ἀφή / νει τῆς καὶ τὸ
κρεββατοστρώσιν τῆς ἡγού τιλάρι σεντόνια καὶ πάπλωμα πολίτικον καὶ μία κουρ-
τούνα / καὶ ὅ,τι ἄλλα ρουχαλάκια ἐθέλασιν τῆς εὔρεθῶν. Ἀκόμη καὶ τὴν κρεββατα-
ρίαν τῆς με ὅλαν τῆς τὰ / κατάχρεια καὶ ὅ,τι ἄλλη μασαρία ἤθελεν τῆς εὔρεθῶν / καὶ
μία / μετζάνα / περὸν ἀπὸ δῶν καὶ ὀμπρὸς νὰ ἔχη πὰ / λι τὴν ἔγνοιαν τῆς νὰ τὴ
δουλεύῃν σὲ ὅλα τῆς τὰ χρειαζόμενα ὡς καὶ τὸ πρῶτον. Ἀκόμη ἀφήνει τῆς / Κυ-
ριακῆς τῆς ἀδελφῆς τῆς ἄνωθεν Τζουάνας τὸ σπιτότοπον όπου εἶναι ἀπὸ κατωθιὸν
ἀπὸ τὸ / παραθύριν τοῦ ἴδιου σπιτιοῦ ποὺ ἀφήνει τοῦ ἄνωθεν παιδίου με κοντετζιὸν
σὰν τὸ κτίσιν νὰ / μὴν ἡμπορῇν νὰ πάγην παραπάνω ἀπὸ τὸ παραθύριν μόνο ἀπὸ
κατωθιὸν τοῦ παραθυριοῦ / διὰ νὰ μπορῇν νὰ ἔχῃν τὸ φῶς τοῦ τὸ σπῖτιν καθὼς ἤτونه
ἀπὸ τὸ ἐκπαλαι καὶ τοῦτον τῆς τὸν ἐδίνει δι / ἃ ψυχικὴν τῆς σωτηρία. Ἀκόμα ἀφή-
νει ἀποθανώντας τῆς τοῦ κύρ Νικολέτου Θεολογίτην τὸ / ἀμπέλι τὸ γονικὸν τῆς
ποὺ ἔχειν εἰς τὸ Ἀγερσανὶ με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ δώσῃν μία πρό / θεσιν
εἰς τὸ μοναστήριν τοῦ Μέγα Χρυσοστόμου ποὺ εὑρίσκεται ὁ ἀφέντης ἱερομόναχος
κύρ / Καλλίνικος λεγόμενος τοῦ Γλάκα καὶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κύρ Νικο-
λέτος νὰ κάνῃ καὶ τὴν / ὁξοδὸν τοῦ ἐνταφιασμοῦν τῆς καὶ μνημόσυνάν τῆς κατὰ τὴν
τάξιν καὶ ἀκόμη νὰ εἶναι κρατημένος νὰ / τῆς δώνῃ ὅ,τιν ἤθελε τοῦ γυρέψῃν διὰ
μπεζονιάν τῆς καὶ εἰς χρεῖαν τῆς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν / τῆς ὡς εἴπαμε νὰ εἶναι
τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι ἐδικὸν τοῦ τῆς ἐξουσίνας τοῦ νὰ τὸ κάνῃ ὡς θέλει / καὶ βούλεται
καὶ τὰ ἐξῆς τὸ ὁποῖον ἀμπέλι εἶναι παντικιασμένο με Νικολὸ Χειλᾶ. Ἐδῶ παρὼν
καὶ / ὁ ἄνωθεν κύρ Νικολέτος καὶ στέργειν τὸν ἄνωθεν ταιριασμὸν όπου τοῦ κάνει
ἐδῶν πλή καὶ τοῦτον ποὺ τοῦ ἃ / φῆνει καὶ διὰ πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνες πολλό-
τατες όπου τοῦ γνωρίζειν καὶ πάλι ποὺ θέλει τῆς κάμειν / καὶ όπου θέλει δώσῃν
ὡς ἄνωθεν λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν τὴν διαθήκην όπου ἤκαμε πρὸ καιροῦ / εἰς τὰς
πράξεις κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου θέλει νὰ εἶναι νουλάδαν καὶ νὰ μὴν ἀζί-
ζην / [] α μὴν ἤθελε γενῇ ποτέ. Ἐπεὶ ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοταρίου εἰ ἔχειν
παραγγεῖ / [λει τί] ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴν ἡ παροῦσαν τῆς διαθήκη θέλει
εἶσται ἰσχυρὰ βε / [βαία] καὶ ἀγάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἀξιο-
πίστους μαρτύρους οἱ ὁποῖοι / [ἀ]πογράφουν ἰδιοχείρως τος.

/ — [Μ]ιχάλης Λέφκας ὁ μάρτυρας —

/ — Μιχέλης Σουμμαρίπας μάρτυρας.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

